

## عنوان مقاله:

تاثیر روش تدریس کلاس واژگون بر پیشرفت تحصیلی و نگرش دانش آموزان در درس ریاضی

## محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در برنامه ریزی درسی، دوره 17، شماره 67 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

## نویسندگان:

حسین قناعت - دانش آموخته کارشناسی ارشد روان شناسی تربیتی، گروه علوم تربیتی، دانشگاه قم، قم، ایران.

عباس حبیب زاده - دانشیار و عضو هیئت علمی روان شناسی تربیتی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، گروه علوم تربیتی، دانشگاه قم، قم، ایران.

## خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف تعیین تاثیر روش تدریس کلاس واژگون بر پیشرفت تحصیلی و نگرش دانش آموزان در درس ریاضی در ناحیه ۳ شهر اصفهان انجام گرفت. پژوهش از نظر هدف کاربردی و از لحاظ روش از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش آموزان پسر پایه هفتم دوره متوسطه اول ناحیه ۳ شهر اصفهان در سال تحصیلی ۹۸-۱۳۹۷ تشکیل می داد. نمونه گیری در پژوهش حاضر، به صورت نمونه گیری در دسترس بود گروه آزمایش در یک دوره آموزشی ۱۰ جلسه ای به روش کلاس واژگون شرکت کردند ولی گروه کنترل در طی این ۱۰ جلسه به روش معمول سنتی آموزش دیدند. برای سنجش پیشرفت تحصیلی دانش آموزان، از معدل نمراتی که دانش آموزان، از آزمون پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی، ساخته شده توسط پژوهشگر که پیش و پس از مداخله اجرا شد، کسب کردند و برای سنجش نگرش به درس ریاضیات، از پرسشنامه نگرش سنج ریاضیات آیکن (۱۹۷۹) استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده های این پژوهش پس از کسب اطمینان از عدم تخطی از مفروضه های لازم از روش تحلیل کوواریانس استفاده شد. نتایج این پژوهش نشان داد که تدریس به روش کلاس واژگون بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان موثرتر از روش سنتی بوده است، اما تفاوت نگرش دانش آموزان به درس ریاضی در دو گروه به لحاظ آماری معنادار نبوده است؛ بنابراین برنامه ریزی برای اجرای روش کلاس واژگون در دبیرستان ها می تواند در بهبود پیشرفت تحصیلی در درس ریاضیات موثر باشد.

## کلمات کلیدی:

پیشرفت تحصیلی، کلاس واژگون، نگرش نسبت به ریاضیات

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1221550>

